

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Π 44.
Πληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

ΚΡΙΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ.

Ὁ «Ν. Ἐλ. Τύπος» τῆς Βιέννης γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ: «Ὁ μέλλον ἱστορικός, ὅστις θὰ συγγράψῃ τὸν βίον τοῦ Γουλιέλμου Β', θὰ ἐξάρῃ σὺν ἄλλοις τὴν ἐκπληκτικὴν καὶ ἀκούραστον ἐλαστικότητα, μετ' ἧς ὑφίσταται τὰς κακουχίας μακρῶν ταξιδίων, ἵνα συνάψῃ προσωπικὰς σχέσεις πρὸς τοὺς μονάρχας τῆς Εὐρώπης. Δὲν συνεπληρώθη ἔτι ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος, ἀφ' ὅτου περιεβλήθη τὸ στέμμα, καὶ μετ' οὐ πολὺ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἡγεμῶν μεγάλης ἢ μικρᾶς χώρας, εἰς οὓς τὰ ἀνάκτορα νὰ μὴ ἐξενίσθη. Τὰ ταξίδια ἔχουσι κυρίως πολιτικὸν σκοπὸν· ἀλλὰ τὸ ταξίδιον, ὅπερ ἐπεχειρήσας χθὲς ὁ αὐτοκράτωρ, συνδέεται πρωτίστως πρὸς οἰκογενειακὴν ἑορτὴν καὶ τέρμα του εἶναι αἱ Ἀθήναι, ἔνθα θὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι τοῦ Ἑλληνος Διαδόχου μετὰ τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἡγεμονίδος Σοφίας. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀποβῆ εἰς Πειραιᾶ, θὰ ξενισθῇ ἐν Μόντσα παρὰ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας, μετὰ δὲ τὰς ἐν Ἀθήναις ἑορτάς, θ' ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν Σουλτάνον. Ἡ ὁρμὴ τῆς καρδίας συνδέεται λοιπὸν καὶ ἐν τῷ ταξιδίῳ τούτῳ πρὸς τὸ πολιτικὸν συμφέρον. Ἡ ἡγεμονὶς Σοφία, ἥτις μετ' ἄλλας μὲν ἡμέρας θὰ καλῆται δούκισσα τῆς Σπάρτης, θὰ βασιλευσῇ δὲ ποτε τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἡ τρίτη τῶν θυγατρῶν τοῦ αὐτοκράτορος Φριδερίκου. Ἦδη ὁ θάνατος ἦπλου τὰς μελανὰς του πτέρυγας ἐπὶ τοῦ ἀνεπιλήστου μάρτυρος, ὅτε οὕτος, ὡς ὑστάτην εὐχὴν πρὸς τὴν ἑορτάζουσαν τὰ γενέθλια τῆς προσφιλοῦς θυγατέρας, ἔγραψε τρεμοῦσῃ χειρὶ ἐπὶ τεμαχίου χαρτοῦ: «Ἐσο πάντοτε ἀγαθὴ καὶ εὐσεβὴς ὡς μέχρι τούτου καὶ θὰ εὐτυχῆσας.» Οἱ γάμοι τῆς ἡγεμονίδος θὰ πανηγυρισθῶσι διὰ λαμπρῶν ἑορτῶν, εἰς οὓς ἐξέπεμψαν ἀντιπροσώπους πέντε δυναστείας, ἀλλ' ὁ Γουλιέλμος Β' ἔσται ὁ ἥλιος ὁ φωτίζων τοὺς ὑποδεστέρους ἀστέρας. Ὁρατῶς θὰ καταστῇ δῆλον τοῖς Ἑλλήσι τίνα σημασίαν κέκτηται ὁ σύνδεσμος τοῦ οἴκου των πρὸς τὸν αὐτοκρατορικὸν τῆς Γερμανίας οἶκον. Ἀλλ' οἰαδῆποτε ἂν ἦ ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Γουλιέλμου Β' εἰς Ἀθήνας, ἐν μείζονι μέτρῳ διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ μείζονας θ' ἀποφέρῃ πιθανῶς σημασίας ὁ πρὸς τὸν Βόσπορον πλοῦς. Δημοτικὰ τινὰ στρώματα ἐν Ἀθήναις διαβουκολήθησαν πρὸ μηνῶν ὑπὸ τῆς πλάνης, ὅτι ἡ διατριβὴ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ χώρου, ὃν ἐπισκοπεῖ ἡ Ἀκρόπολις, θὰ ἐπέδρα ὀριστικῶς ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Διεδόθη ὁ μῦθος ὅτι ὁ Σουλτάνος θὰ προσέφερε τὴν Κρήτην ὡς γαμήλιον δῶρον εἰς τὴν ἀδελφὴν τοῦ Γερμανοῦ αὐτοκράτορος, φανατικοὶ δὲ πανέλληνας διανοήθησαν μετὰ τῆς τόλμης, ἥτις διέπραξε τοὺς ἀρχαίους δημαγωγούς, νὰ ἐπικαλεσθῶσι δι' ἀναφορῶν τὴν παρέμβασιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ξένου ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἀλλ' ἡ διατριβὴ τοῦ αὐτοκράτορος οὐδὲ κατὰ κεραλαὶν θὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν λύσιν τὸ κρητικὸν ζήτημα, καίτοι ἡ μέχρι τούτου πορεία αὐτοῦ δὲν ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας, ἀεὶ διήγειρον κατ' ἀρχὰς τὰ πρὸς καταστολὴν τῆς στάσεως μέτρα τῆς Πύλης. Ἡ Γερμανία οὐδὲν θὰ πράξῃ τὸ δυνάμενον νὰ ἀνάψῃ ἐκ τοῦ ἐν Ἀνατολῇ σπινθῆρος μεγάλην πυρκαϊάν καὶ οὐδαμῶς θὰ συντελέσῃ εἰς περικλοπὴν τῆς κυ-

ριαρχίας τοῦ Σουλτάνου. Ἐὰν ἡ ἐλαχίστη ὑπῆρχε πρὸς τοῦτο διάθεσις ἐν Βερολίνῳ, ὁ Γουλιέλμος Β' δὲν θὰ μετέβαινε εὐθὺς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Δὲν δέχεται τις τὴν φιλοξενίαν ἀνθρώπου, ὃν προτίθεται νὰ ζημιώσῃ, οὐδὲ κατέρχεται ὁ αὐτοκράτωρ εἰς Ἀθήνας, ἵνα καταστῇ ὄργανον πανελλήνων φανατικῶν. Θέλει μόνον νὰ προλαβῇ τὴν ἀδελφὴν του τὴν ἑδῶν καὶ νὰ εἰσαγάγῃ αὐτὴν εἰς τὸν νέον οἰκογενειακὸν κύκλον, οὗ πάντα τὰ μέλη δὲν συμπαθοῦσι πρὸς τὴν Γερμανίαν. Ὁ εἰς Ἀθήνας πλοῦς στερεῖται ὅλως τοῦ πολιτικοῦ χαρακτήρος· ὃν φέρει κατάδηλον ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν πλοῦς. Ἦτος μάλιστα ἡ πολιτικὴ ἀσημότης τῆς μιᾶς ἐπισκέψεως εἶναι ὁ προκαταρκτικὸς ὅρος τῆς πολιτικῆς σημασίας τῆς ἑτέρας. Ἀλλ' ἡ σημασία αὕτη δὲν συνδέεται πρὸς ὀρισμένα συμφέροντα. Καθ' ἑαυτὴν ἡ ἐπίσκεψις εἶναι πολιτικὸν γεγονός πρωτίστως τάξεως. Οὐδέποτε μέχρι τούτου μονάρχης μεγάλου εὐρωπαϊκοῦ κράτους ἐξενίσθη ἐν τῇ σουλτανικῇ αὐλῇ, ὁ δὲ Γουλιέλμος Β' εἶναι ὁ πρῶτος βασιλεύων Χριστιανῶν, ὅστις ἐπισκέπτεται Σουλτάνον, καίτοι ἀπὸ τοῦ μεγάλου Φριδερίκου μεταξὺ Βερολίνου καὶ Κωνσταντινουπόλεως ὑφίστανται φιλικαὶ καὶ σχέσεις. Ὁ Ἀβδούλ·Χαμίτ θὰ βλέπῃ μετὰ τινος ὑπερηφανείας ὅτι, ἐνῶ πρὸ μιᾶς ἐνδεκαετίας τὸ κράτος του ἠπειλείτο δι' ὀλέθρου, σήμερον ξενίζει ἕνα τῶν κραταιωτάτων μοναρχῶν. Δὲν πρέπει νὰ ἴναι τόσο ἐτοιμόδροπος ἡ Τουρκία, ἀφοῦ ὁ Γερμανὸς αὐτοκράτωρ ἐπιζητεῖ τὴν προσωπικὴν τοῦ Σουλτάνου φιλίαν, οὐ μικρὰν δὲ δύναμιν ἐκπροσωπεῖ ἐν τοῖς ὑπολογισμοῖς τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας ἡ ἡμισέληνος, ἀφοῦ ὁ Γουλιέλμος Β' ἀπονέμει εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν πιστῶν οἶαν εἰς τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας φιλοφροσύνην. Κατὰ τὸ φαινόμενον, ὁ εἰς Κωνσταντινούπολιν πλοῦς τοῦ αὐτοκράτορος εἶναι ἐχθρὸν κατὰ τῆς Ῥωσσίας κίνημα καὶ ἐπιζητεῖ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν. Ἀλλὰ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην οὐδὲν δικαιολογεῖ. Ἡ τριπλῆ συμμαχία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς οὐδεμιᾶς χρεῖται ἐνισχύσεως. Δὲν εἶναι ἐπιθετικὴ καὶ καὶ δὲν ἀπειλεῖ τὴν Ῥωσσίαν· ἐὰν δὲ ποτε ἡ σύγκρουσις πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καταστῇ ἀναπόφευκτος, ἡ Τουρκία χάριν τῶν ἰδίων ἑαυτῆς συμφερόντων θὰ συνταχθῇ πρὸς τὰς ὑπερμαχοῦσας τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας δυνάμεις. Συνθήκη συμμαχικὴ εἶνε περιττὴ, διότι ἡ Τουρκία, καθὼς φυσικὴν ἐχθρὰν ἔχουσα τὴν Ῥωσσίαν εἶναι φυσικὴ φίλη τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Ἀλλ' ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Γουλιέλμου Β' ἀποδίδει τῇ Τουρκίᾳ τὴν συνειδήσιν τῆς δυνάμεώς της, διασκεδάζει δὲ τὴν δυσπιστίαν τοῦ Ἀβδούλ·Χαμίτ καὶ κατὰ τὴν δύναμιν ἐκείνων, αἵτινες ἐν τῇ ὑπάρξει τῆς Τουρκίας διορῶσιν εἰρηνικὴν ἐγγύησιν. Τὸ πρὸς τὸν Σουλτάνον φιλοφρόνημα εἶναι ὀφθαλμοφανὴς ἀπόδειξις τῶν συμπαθειῶν τῆς Γερμανίας, οὐ μικρὸν δὲ θὰ ἐπιρρώσῃ τὴν ἐπὶ τὴν ἰδίαν δύναμιν πεποιθῆσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ὁ ἔπαινος τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τοὺς τρισμυριοὺς Τούρκους στρατιώτας, οἵτινες θὰ παρελάσωσιν ἐνωπίῳ του. Τοιαῦτα ἐπιδείξεις δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶνται, διότι πολλὰκις θεμελιούνται ἐπ' αὐτῶν διαρκεῖς πολιτικαὶ σχέσεις. Ὁ Γουλιέλμος Β' κατέρχεται εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἵνα ἀποκαταστήσῃ τοιαύτας σχέσεις μετὰ τὴν Γερμανίαν καὶ Τουρκίαν, τὸ ἐκ-

τῶν σχέσεων δὲ τούτων ὄφελος θὰ πορισθῶσιν ἐν μείζονι μέτρῳ οἱ σύμμαχοι τῆς Γερμανίας, ὃν τὸ συμφέρον ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν καὶ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Τουρκίας.»

Ἡ «Γερμ. Ἐφημερίδα» τοῦ Μονάχου κατὰ τὴν διὰ τῆς πόλεως ἐκείνης διάβασιν τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδημοσίευσεν τὸ ἐξῆς ἄρθρον: «Τὸ γερμανικὸν ἔθνος συνοδεύει τὸ ἐν Ἀθήναις ἡγεμονικὸν συνοικέσιον καὶ τὸν πλοῦν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους μετὰ θερμότητων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, μετ' ἰδιαιτέρας δὲ θερμῆς χαιρετίζει διερχόμενον τὸν αὐτοκράτορα ἡ Βαυαρία. Ἐξ ἀρχῆς ἡ ὑπὲρ τῆς ναυμαστίας Ἑλλάδος συμπάθεια οὐδαμῶς ὑπῆρξεν εἰλικρινεστέρα καὶ ζωηρότερα, ἢ παρ' ἡμῶν, καίτοι δ' ὁ δυναστικὸς σύνδεσμος Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος ἐλύθη αἰετῶς, τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέμεινε καὶ ἐνκαθά ὡς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Γερμανίαν, σφοδρόν. Ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες, παρὰ πᾶσαν πολιτικὴν περιπέτειαν ἢ ροπὴν πρὸς τοὺς κοινοτικὸς τῶν Γάλλων τύπους, ἐτήρησαν τὴν ἐγάπην πρὸς τὸν πνευματικὸν τῶν Γερμανῶν βίον, ἐμαρτύρησαν ἢ ἐν Γερμανίᾳ παιδεύσεις τοῦ διαδόχου των, καὶ ὁ γάμος δ' αὐτοῦ πρὸς ἀδελφὴν τοῦ ἡμετέρου αὐτοκράτορος εἶναι ἀπόδειξις ἅμα καὶ ἐγγύησις τῶν εὐφροσύνων φιλικῶν σχέσεων τοῦ ἐνδόξου καὶ εὐέλπιδος λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν πυρῆνα τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης. Αἱ περιστάσεις δίδουσιν εἰς τὰς σχέσεις ταύτας πολιτικὰ τινὰ σημασία, ἢν ἐπαυξάνει ἡ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος, μαρτυροῦσα ὅτι καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ πλοῦ σκοπὸς εἶναι ἡ παγίωσις τοῦ διεθνoῦς καθεστώτος καὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.»

Ἡ «Weser Zeitung» γράφει: «Ἀντιπρόσωποι πέντε δυναστεϊῶν συνέρχονται εἰς Ἀθήνας, ἵνα παραστῶσιν εἰς τοὺς γάμους τῆς ἡγεμονίδος Σοφίας μετὰ τοῦ Ἑλληνος διαδόχου, καίτοι δὲ τὸ ταξίδιον τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἡμῶν ζεύγους οἰκογενειακὸν ἔχει χαρακτῆρα, εἶναι ἀδύνατον νὰ χωρισθῇ ὅλως ἀπὸ τῆς πολιτικῆς. Πρὸ μηνῶν ἡ εἰδήσις, ὅτι ἡ Γερμανία τὴν Κρήτην προόριζεν ὡς δῶρον γαμήλιον εἰς τὴν νόμφνην κατεστάρησε τοὺς Τούρκους, καὶ ἀφοῦ δὲ τὸ φαντασιακόκιμο τοῦτο διεσκεδάσθη ὑπὸ τοῦ ἡμιεπιζήμου γερμανικοῦ τύπου, αἱ ὑπόνοιαι τῶν μωσαμεθανῶν τῆς νήσου δὲν κατεσιγάσθησαν. Ὅτι ὁ πλοῦς τοῦ αὐτοκράτορος οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὰς ἐν Κρήτῃ παραχρᾶς ἐνοσίται οἰκοθεν. Οἰκογενειακὰι σχέσεις δὲν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, ἐφ' ὅσον ἰθὺνται ὑφ' ἧς νῦν χειρὸς. Ἀποκύημα νοσηρᾶς φαντασίας ἐπωνομάσθη λοιπὸν ὀρθῶς ἡ φήμη, ὅτι ἡ Γερμανία διανοεῖται ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν Σουλτάνον μίαν ἐπαρχίαν. Ἡ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπίσκεψις καθιστᾷ δῆλον ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν θὰ χρησιμοποίησῃ τὴν ἐπιρροὴν τῆς πρὸς νέον ἀκρωτηριασμὸν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀπαρέσκει ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς Γερμανίας οὐδὲν ἔχει τὸ ἐκπληκτικόν· ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἵνα θρῆψῃ ἐκδηλώσεις συμπάθειας παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἀπῆλθεν, ἵνα παραστῇ εἰς οἰκογενειακὴν ἑορτὴν. Ἡ πολιτικὴ σημασία τοῦ ταξιδίου τοῦ αὐτοκράτορος κείται ἐν Κωνσταντι-

νουβλεις, ουχι εν Αθηναις, προς το γεγονός δε τουτο δοειλει να ρυθμιση εκουσια ζιουσα τας ε- νεργιας της και η Βλλλας, αναβαλλουσα την πληθ- ρωσιν των ελπίδων της εις αιτιωτέρους καιρούς.

Πάσαι αι εφημερίδες του Βερολίνου εδημοσίευ- σαν κατά την αναχώρησιν της ηγεμονίδος Σοφίας αποχαιρετιστικά άρθρα. Η αΒορειογερμανική ε- γραψεν εν κεφαλίδι του φύλλου. «Αδερτον κατα- λείπει η ηγεμονίς την πατρίδα, απερχομένη μετά των υψήλων αυτής συγγενών προς τον σεπτών μνη- στήρα. Ήδη το φίλον κράτος, ένθα η θυγάτηρ Γερμανου αυτοκράτορος τσοσούτον έπιφανή θα καταλάβη θέσιν, παρασκευάζεται να δεχθῃ αξιο- πρεπώς την σεπτών νύμφην και να προσφέρει αυτή τόν φόρον της αγάπης και του σεβασμού. Ο θα- λερός βλαστός, οστις κατεκόσμη τον οίκογενεια- κόν του αυτοκράτορος Φριδερίκου βίον, θα εύρη νέαν πατρίδα επί της γῆς, ητις είναι έτι και νύν ανεξάντλητος πηγή πνευματικών θησαυρών, ορα- τώς δε θα συνδέσῃ ημάς η ηγεμονίς προς τους χώρους, ών η μελέτη, η έρευνα και ο θαυμασμός θεωρείται έτι και νύν ως υπέρτατον πνευματικόν χάρισμα. Την αποχωρούσαν αυτοκρατορικὴν κό- ρην συνοδεύουσιν αι διακείσταιτι εύχαι του έθνους, όπερ καταλείπει, όπως καταλάβη θέσιν παρά την Θρόνον, έρ' ου πρόωρισται ποτε να καθοσθῃ. Μετά χαρμοσύνου υπερηφαιείας άτενίζει ο λαός ημών προς τας έλληνικάς άκτάς ένθα θ' αποβῃ έορτα- σίμως Γερμανίς πριγκίπισσα, προπεμπομένη εις πρωτεύουσαν συνδεομένην προς τας εύκλεεστάτας κλασικάς αναμνήσεις. Την γενέθλιον γῆν κατα- λείπει η σεπτῆ μνηστή τὴν έπαύριον των γενε- θλιών του αυτοκράτορος Φριδερίκου, αφού έδεχθῃ επί του τάφου του σεπτου γεννήτορος, ου η τρα- γική τύχη πληροῖ έτι ημάς πένθους και οδύνης. Αλλά την άθυμίαν διασκεδάζει η χαρά και η υπερηφαιεία, μεθ' ης προπέμπομεν τόν νεαρόν η- μών αυτοκράτορα. Έν πάσαι ταίς χώραις του βορ- ρά και της μεσημβρίας, άς έπισκεφθῃ μέχρι τουδε, έπέφρωσε τους δεσμούς της προς την Γερμανίαν φιλικας και έμπιστοσύνης και έπλασε νέας έγγυή- σεις ειρήνης και ασφαλείας, ειθε δ' αίσιος άστήρ να φωτίσῃ και το ένεστος ταξείδιον, προς ο συν- δέσται χαρμόσυνος οίκογενειακή έορτή». Η «Εθν. Βοημερία» γράφει. «Σήμερον, η ηγεμονίς Σοφία, συνοδευομένη υπό της μητρός και των αδελφών της, απέρχεται προς τόν νυμφίον της έκλογῆς της. Έπί του κλασικού εδάφους, όπερ έσται αυτή από τουδε πατρίς, αι χείρες πάσαι και αι καρδιαί παρασκευάζουσιν αυτή δεξίωσιν αγάπης, αι έγ- καρδιώταται δ' εύχαι του γερμανικού λαου προ- πέμποσιν αυτήν εις τὰ ξένα. Οι γάμοι της θα τελεσθώσιν εν μέσω των συγγενών πάντων, θα καλλόνῃ δ' αυτούς η παρουσία του αυτοκρατο- ρικού ζεύγους, κορυφή της δυναστείας και του κράτους. Η ηγεμονίς δεν θα έχη φεθ' παρ' έαυτή τόν γεννήτορα! Αλλά και εκείνος έπεδοκίμασε ζών εξ όλης καρδίας και ένουσιν και ήτένιζε προς αυτήν μετά χαράς. Χθές η ηγεμονίς έπισκεφθῃ εν Βόρυσσετ τόν χώρον, ένθα διήλθεν εύδαιμων την παιδικήν ηλικίαν, και έπισκεφθῃ εν Πότσδαμ τόν τάφον του αυτοκράτορος Φριδερίκου, ένα απο- χαιρετίσῃ τόν τόπον εκείνον του πένθους και των δακρύων. Είθε τόν επίλοιπον αυτής βίον να ιθύνῃ άστήρ εδύωνος!

Η «Ιταλία» της Ρώμης εξαίρει την σημασίαν των εν Αθηναις έορτών. «Πάντα τὰ βλέμματα (λέγει) είναι έστραμμένα προς τας Αθηνάς. Πρώ- την ταύτην φοράν συνάθροίζονται εν τῇ πρωτεύ- ούση του ελληνικού βασιλείου τόσαι μονάρχαι και πριγκίπες. Αλλά σπουδαιότερα της πομπι- κῆς είναι η πολιτική σημασία της τελετής. Η ένωσις του Έλληνος διαδόχου και της αδελφῆς του Γερμανου αυτοκράτορος δεν είναι μόνον οίκο- γενειακή έορτή, η δ' έξαιρετική έπισημότης, μεθ' ης πανηγυρίζεται άποδεικνύει ότι πρόκειται συγ- χρόνως περί συμβάντος διεθνούς σπουδαιότητος. Και ο μη υπερτιμῶν την έπίδρασιν των δυναστι- κών δεσμών δεν δύναται ν' άρνηθῃ ότι γάμος συνδέων τσοσούτον στενώς τας δυναστείας της Γερ- μανίας και της Βλλλάδος δεχ δύναται, εν δεδο-

μένεισιν μέγιστα περιστάσει, να θεωρηθῃ ως ά- πλοῦν επεισόδιον του ιδιωτικού βίου. Οι οικoi της Γερμανίας της Ρωσίας, της Βλλλάδος ένου- ται στενότερον, ασφαλιζέται δε τῇ Βλλλάδι η συμπάθεια δύο αυτοκρατοριών, ών αι περι των άνωτολικών πραγμάτων γνώμαι δεν άφίστανται όσον υποτίθεται εν γένει και αϊτινες τρέφουσιν όπωσδήποτε αισθήματα ευμενείας προς το μέλ- λον του Έλληνικού έθνους. Η Ιταλία συμμετέ- χει εξ όλης ψυχῆς των προς τιμήν της Βλλλάδος έκδηλώσεων. Παρά τινε έλθρονημένα επεισόδια, ουδέν ηλλοίωσε τὰ αισθήματα της κυβερνήσεως και του Ιταλικου έθνους προς τόν ευγενή λαόν, οστις μεθ' ήρωϊκόν άγώνα, κατέλαθεν υπερη- φάνως θέσιν εν μέσω των πεπολιτισμένων κρα- τῶν και ου η χειραφέτησις υπῆρξε παρόρησις προς την Ιταλικήν ανεξαρτησίαν. Τις θα έτόλμα πρό 20—30 έτών να έλπίσῃ ότι η Βλλλάς, ης η κα- τάστασις εικονίζετο διά ζοφεροτάτων χρωμάτων και ης τας έλλείψεις έσκωπτε τσοσούτον άνηλεώς ο Αδούτος, έμελλε μετά έν τέταρτον αϊώνας να κατασιγάσῃ τσοσούτον νικηφόρος τους διαβολείς; Εγούος είναι πλέον ότι η Βλλλάς άποτελει σπου- δαίον και δεόντως εκτιμώμενον παράγοντα της καθόλου πολιτικῆς και ότι είναι άδύνατον να τίξῃ τις άμέσως η έμέσως οίονδήποτε ζήτημα σχετι- ζόμενον προς το μέλλον των ανατολικών λαών χωρίς να υπολογισῃ πρωτίτως επί την Βλλλάδα, την σπουδαιοτάτην επί της χερσονήσου του Αίμου οργανωτικήν δύναμιν. Τοῦτο εξηγεί την προσοχήν, μεθ' ης παρακολουθεῖ η Εύρώπη την ανέλιξιν της έσωτερικῆς και έξωτερικῆς του βασιλείου θέσεως. Πάν το ένισχύον την δυναστείαν και τους θεσμούς είναι εξ ευρωπαϊκῆς άπόψεως εύχάριστον, εύτυ- χεῖς δε λογιζόμεν έαυτους ένούτες τὰ ήμέτερα συγχερητήρια εις οσα δέχεται πανταχόθεν η Βλ- λάς επί γεγονότι, όπερ άποτελει έορτήν, ου μό- νον της δυναστείας, αλλά και του λαου, ου η δυ- ναστεία διέπει μετά τόσης συνέσεως τας τύχας».

Ο «Χρόνος» γράφει εν κυρίω άρθρω. «Ουδέ- ποτε έως κατά την μακράν και πολύτροπον αυ- τῆς Ιστορίαν η πόλις των Αθηνών είδε τοιαύτην ύμνησιν ηγεμόνων και πριγκίπων, εν τῇ φαι- δρῇ δε ταύτη εύκαιρία μέγυνται εκπληκτικώ- τατα αι άναμνήσεις της αρχαίας και της νεωτέ- ρας Ιστορίας. Το ελληνικόν βασιλείον είναι νεό- τευκτον! Αλλά ο τίτλος του δουκός της Σπάρτης επαναφέρει ημάς εις τους χρόνους του Πελοποννη- σιακου πολέμου, καθ' ους Έωνες και Δωριεῖς ή- ριζον περί της κατά την Μεσόγειον και τόν έλ- ληνικόν κόσμον επικρατήσεως, αι δε οίκογενεια- και σχέσεις της νύμφης και του γαμβρου υπομι- μνήσκουσι τας προσφάτους περιπετείας κραταιο- τάτων ευρωπαϊκών δυναστειών. Ουδέν μυθιστο- ρικώτερον της τόχης του ένεστώτος βασιλικου οίκου της Δανίας. Πρό μιῆς γενεάς έπειχεν άφανῆ σχεδόν θέσιν άλλ' έκοτε έδωκε πριγκίπισσαν της Ουαλίας εις την Αγγλίαν, αυτοκράτειραν εις την Ρωσίαν, βασίλειά εις την Βλλλάδα και θυγάτερα εις τόν οίκον των Ουέλφων. Έν τούτῳ τῷ μεταξύ η Δανία απέγυμνώθη μετ' άνισον πά- λιν υπό των γερμανικών δυνάμεων! άλλ' ο ήτ- τῆλις και γυμνωθείς βασιλεύς έζησεν άρκούτως, όπως έδῃ τόν έγγονόν του νυμφευόμενον προς την αδελφήν του μονάρχου, ου το αυτοκρατορικόν στέμ- μα άπνεκθήν εν τοις άγώνισιν, ών έμμεσος άφορμή υπῆρξεν ο Δανικός πόλεμος. Αληθῆ έπιτομήν της αρχαίας και της νεωτέρας Ιστορίας περικλεί- ουσιν μόνα τὰ ένόμματα των συνδεομένων προς τους εν Αθηναις γάμους προσώπων. Το μέλλον αυτών θα ήτον έως έτι μάλλον ένδιαφέρον, εάν άνθρώ- πινος οφθαλμός ήδύνατο να διασχισῃ τόν περι- καλύπτοντα αυτόν πέπλον. Κοινός τύπος κατέ- στη πλέον ότι αι δυναστικαι σχέσεις δεν έπίδρῶ- σιν επί της διεθνούς πολιτικῆς όσον άλλοτε. Δεν πρέπει λοιπόν να υπερτιμῶται και η άμσος πο- λιτική σημασία της συζεύξεως του διαδόχου του ελληνικού θρόνου και της αδελφῆς του Γερμανου αυτοκράτορος. Έκ πρώτης ύψως ο γάμος είναι οίκογενειακή υπόθεσις και ουδέν πλέον. Καί ο- μως είναι άδύνατον να παρίδῃ τις ότι εκ των έγγύτερον ένδιαφερομένων προσώπων εν μὲν λάμ-

πει διά της παρουσίας του, τὰ δ' άλλο διά της άπουσίας του. Είς τους έγγυτάτους συγγενείς των μελλονύμφων συγκαταλέγονται ο βασιλεύς και η βασίλισσα της Δανίας πάππος και μάμμη του γαμβρου, ο πριγκίπῃ και η πριγκίπισσα της Ουα- λίας, θεός και θεία του τε γαμβρου και της νύμ- φης, η αυτοκράτειρα Φριδερίκου, μήτηρ της νύμ- φης, ο Γερμανός αυτοκράτωρ, αδελφός της, και ο Τσάρς και η Τσαρίνα, θεός και θεία του γαμβρου. Έκ των συγγειών τούτων οι μὲν λοιποὶ θα πα- ριστώσιν αυτοπροσώπως, τόν δε Τσάρρον και την Τσαρίναν εκπροσωπεῖ ο Τσάρεβιτς. Η άπουσία του Τσάρρου εκ τελετής, ητις έφερν εις Αθηνάς τόσα σεπτὰ πρόσωπα, όφείλεται κυρίως εις ιδιω- τικούς, ουχι εις πολιτικούς λόγους. Η Πετρού- πολις απέχει πολυ των Αθηνών, ο δε Τσάρς, φέρων επί των ώμων του το βάρος της κυβερνή- σεως απεράντου κράτους, είναι πολυάσχολος. Αλ- λως τε, η έλευσίς του εις Αθηνάς θα διήγειρε παντοια σχόλια. Πρό μικροῦ συνηντήθῃ προς τόν Γερμανόν αυτοκράτορα, νέα δε συνάντησις εν Πρω- τεύουση οια αι Αθηναι, θα έγένηα άνησυχίαν και εν Κωνσταντινουπόλει και εν Βιέννη, θα υπεδαύ- λιζε δε τόν ένισχύον της χερσονήσου του Αίμου έ- ρεθισμόν. Έν συνόλω λοιπόν καλώς έποίησεν ο Τσάρς άποσχών. Σχολιάζεται και η άπουσία του άλλ' η παρουσία του θα διήγειρε ζοηροτέραν ά- νησυχίαν. Οτι άφορῃ τόν Γερμανόν αυτοκράτο- ρα, διατελών έτι εν τῇ άκμῇ της ρώμης, φυσικόν ήτον να παραστῇ αυτοπροσώπως εις τους γά- μους της αδελφῆς του. Κατά το πρώτον από της άναρρησεως του έτος έπισκεφθῃ την Βιέννην, την Ρώμην, την Πετρούπολιν. Ηλθεν εκτοτε εις Αγγ- γλίαν, ένθα εξετίμησε την δύναμιν του άγγλι- κου στόλου και την αγαθὴν θέλπισιν του άγγλι- κου λαου και των ήγετών του, ουδέν δ' άπορον εάν έπιθυμεί να έπεκτείνῃ την κτηθείσαν πείραν. Η έπίσκεψις εις Αθηνάς, τσοσούτον έγγύς της Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει αυτῷ την εύκαι- ρίαν να έπισκεφθῃ την Ιστορικὴν έκείνην πόλιν και να συνδιαλεχθῃ προς τόν Σουλτάνον. Οτι η συν- διάλεξις αυτη θ' άλλοιώσῃ τας θεμελιώδεις ιδέας του Σουλτάνου και των συμβούλων του περί της ευρωπαϊκῆς θέσεως είναι άπιθανον. Αλλ' η συ- νήθης διπλωματική έπικοινωνία θα καταστῇ εύ- χερεστέρα, εάν δύο κραταιοὶ μονάρχαι οιοι ο Γερ- μανός αυτοκράτωρ και ο Σουλτάνος διαμείψωσι διά ζώσης ιδέας περί ζητημάτων ένδιαφερόντων άμφοτέρους. Οπωσδήποτε η έπίσκεψις Γερμανου αυτοκράτορος εις Σουλτάνον εν τῇ πρωτεύουση του είναι πρωτοφανές Ιστορικόν συμβάν. παρέχει δ' ὕλην εις Ιστορικάς σκέψεις μάλλον, η εις πολιτι- κούς υπολογισμούς. Το ήθικόν εξ αυτης συμπε- ρασμα θα εξαγάγῃ οστις συγκρίνει το οθωμανι- κόν κράτος, οίον ήτον άλλοτε, προς την Γερμα- νίαν, οια είναι νύν, οια θα ήναι πιθανώς εν τῇ μέλλοντι».

Άρθρον περί των γάμων δημοσιεύει και το «Πρ. Φύλλον» της Βιέννης. «Η σύζευξις του Βλλλη- νος διαδόχου (γράφει) μετά της θυγατρὸς του αυτοκράτορος Φριδερίκου άνακαλεῖ Ιστορικὰς ά- ναμνήσεις, οιας όλίγα άλλα γεγονότα της αυ- τῆς φύσεως. Τι θα έλεγει ο γερμ. βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Α. εάν επέξῃ και έβλεπε την ένεστώσαν στιγμὴν; Ένθουσιόν υπέρ παντός οτι ελληνικόν, έχαιρέτισ μετ' ένθουσιασμού τόν υπέρ έλευθερίας άγώνα των έλλήνων, συγχρόνως δ' όνειροπόλει την γερμανικὴν ενότητη. Τῆς Γερ- μανίας το μέλλον, της Βλλλάδος το παρελθόν ην- σαν τὰ ιδεώδη του, άμφοτέρα δε τὰ όνειρά του έπληρώθησαν. Η Βλλλάς είναι από πολλου πρό- τος ανεξάρτητον και η Γερμανία άνέστη εν δυνά- μει, ην ουδέ να φαντασθῃ έτόλμα ο Λουδοβίκος Α. Ο Γερμανός αυτοκράτωρ, η σύζυγός του, η αυτο- κράτειρα Φριδερίκου, η βασίλισσα, ητις θα καταστῇ ποτε βασίλισσα των Έλλήνων ζενίζονται εν τῇ ά- θηναϊκῇ αύλῃ. Η σύζευξις είναι γεγονός περιέργων και σημαντικόν, ου την άνάμνησιν θα διαυάντῃ θεβαίως η τέχνη. Η γερμανική αυτοκρατορία απο- λαυει συμπαθειών και σεβάσμού, η δ' Βλλλάς υπῆρξε πνευματικῶς η διδάσκαλος της άνθρωπότητος. Τα ζήματα του Ομήρου δεν απέβαλον την μαγευτικὴν

ήν αὐτῶν δύναμιν. Καὶ ὅμως Ζῶμεν ἐν ἐποχῇ στρατοκρατίας καὶ τὸν κόσμον διέπουν ὕλικὰ συμφέροντα, ἢ δὲ πόλεις ὀλιγοῦνται. «Εἰς Κόρινθον ἐξ Ἀθηνῶν ἀπῆλθεν», διὰ τῶν λέξεων τούτων ἀρχεται τὸ περίφημον τοῦ Γαίτε ποίημα περὶ τοῦ νεανίου, ὅστις ἐζήτησεν ἐν Κορίνθῳ μνηστήν. Καὶ νῦν εἰς Κόρινθον ἀπέρχεται ὁ πορφύρογέννητος νεανίας, ἵνα δεχθῆ τὴν νύμφην καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὴν εἰς Ἀθήνας. Εὐρωπαϊκοὶ στόλοι περιότανται εἰς τὴν τελευτὴν ἄλλ' ἡμεῖς ἀμυνησόμεθα ὅτι ἐν ταῖς αὐταῖς ἄλλοτε θαλάσσιαις ὁ ἑλληνικὸς στόλος κατετρόπως τὴν περσικὴν ὑπεροχὴν. Ἐκτοτε ἀπεκρούσθη ὁ ἀσιατισμὸς καὶ ἡ ὑβώσπη ἀπέλαυσεν ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἄλλ' οἱ πολιτικοὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἀντιλαμβάνονται ἀρὰ γε τῆς πολιτικῆς των, ὡς οἱ πολιτικοὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος; Ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἦτον μεγάλη διὰ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἐγένετο, διὰ τῆς δυνάμεως, ἢ ἐξεπροσώπει. Ἡ μεγάλη Βυρῶπη, τουναντίον, ἢ ἐκπροσωποῦμένη νῦν ἐν Ἀθήναις, εἶναι μικρὰ, διότι ὑπέκειν εἰς μηχανικοὺς νόμους. Ὑπάρχουσι ἐλεύθεροι θεσμοί. ἄλλ' ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας ἐξέλιπεν.»

Ἡ α' Βφ. τῶν Συζητήσεων φρονεῖ ὅτι ἡ εἰς Ἀθήνας ἐπίσκεψις τοῦ αὐτοκράτορος ἐχρησίμωσεν αὐτῷ κυρίως ὡς εὐκαιρία, ὅπως ἐπισκεφθῆ τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἰκάξει δ' ὅτι μεγάλαί θά καταβληθῶσι προσωπικῶς προσπάθεια, ὅπως ὁ Σουλτάνος προσχωρήσῃ εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν. Τὸ γαλλικὸν φύλλον ἐλπίζει ὅμως ὅτι αἱ προσπάθειαι αὗται θ' ἀποτύχῃσι, διότι ὁ Σουλτάνος ἐπεδείχθη μέχρι τοῦδε ἀξιοσημείωτον ἐπιτηδειότητα καὶ φρόνησιν καὶ ὑπελόγησεν ἀρίστα τὸ κέρδος, ὅπερ πορίζει αὐτῷ ἢ ἀπὸ πάσης ὑποχρέωσως ἀποχῆς. Ἡ Γαλλία (λέγει ἐν τέλει ἡ α' Βφ. τῶν Συζητήσεων) ἔχει ἐν Ἀνατολῇ σπουδαία συμφέροντα, ἅτινα συνιστοῦνται πρὸς τὰ τῆς Πύλης. Τούτου ἕνεκεν ἡ τουρκικὴ ἀκεραιότης δὲν ἔχει προστάτας εὐσταθεστέρους ἡμῶν. Ἄλλ' ὁ Σουλτάνος κέκτηται στρατιωτικὴν δύναμιν, καθιστῶσαν, τοῦλάχιστον, πρὸς τὸ παρὸν, περιττὴν πᾶσαν συμμαχίαν. Δύναται νὰ περιμείνῃ ἡσυχῶς. Οὐδεὶς κίνδυνος τὸν ἀπειλεῖ καὶ ἡ ἀρίστη ἐγγύησις τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους του εἶναι ἡ ἰδία ἐπιτοῦ ἀνεξαρτησίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου οἵτινες ἐπὶ πολὺ ἐπισπάσαντο τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ, ἤδη ἡ προσοχὴ αὕτη ἐστράφη αὖθις ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς Βουλῆς ἐν ἣ ἀνακινήθησαν, ὡς φαίνεται, σπουδαιότατα ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέγαντι τοῦ Κρητικῶν ζητήματος. Ἡ συζήτησις ἀμφοτέρων τούτων, σπουδαία καὶ ἐνδιαφέρουσα, εἴθε νὰ διεξαχθῆ κατὰ τρόπον διαφωτιστικῶν ἐπαρκῶς τὸν τόπον περὶ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἐν οἷς συγκεφαλαιούται ὁλόκληρος ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως μετέβησαν εἰς Ἀθήνας χάρην τῶν ἑορτῶν ἐπὶ τοῖς γάμοις τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου περὶ τὰς εἴς χιλιάδας ἄτομα πάντες γένους καὶ πάσης κοινωνικῆς τάξεως, πάντες δ' οὕτω εὐαρέστους ἀπεκόμισαν ἐντυπώσεις ἐκ τῆς μεταβάσεως των ταύτης.

Ἐγένετο ἤδη γνωστὸν ὅτι ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας ἀνεκαλήθη ἡ πηγὴ τῶν πλαστῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι συνελλήθησαν οἱ πρωτεργάται αὐτῶν καὶ τὰ ἑαυτῶν ὄργανα πρὸς δὲ καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τὰ μᾶλα συνετέλεσεν ἀνώτερον δικαστικὸν πρόσωπον μεταβὰν ἐπὶ τούτῳ εἰς Νεάπολιν καὶ ἐνεργήσαν μετὰ εὐφρίας καὶ θάρρους. Ἐπὶ τούτοις ἀνακοινούται ἡμῖν ὅτι τὸ δικαστικὸν ἐκεῖνο πρόσωπον εἶναι ὁ Πρόεδρος τῶν ἐνταῦθα Ἐφεσῶν κ. Λεωνίδας Μητσόπουλος ὅστις κατ' αὐτὰς ἀναμένεται ἐνταῦθα. Μέχρι τοῦδε στερούμεθα πλειοτέρων λεπτομερειῶν, αἵτινες θά

ἦνε θεβαίως ἐπὶ τοῦπρακτικῶν ἡμῶν ἐνδιαφέρουσαι.

Κατωτέρω καταχωρίζομεν ἐγκύκλιον τοῦ σχετικῶν Ὑπουργείου πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς καὶ Διοικητικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους δι' ἧς καθιστῶνται γνωστὰ τὰ γνωρίσματα τῶν κερδῶν διδοχμῶν τραπεζογραμματίων τῆς Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος.

Ἡ κατάστασις τῆς ἡμετέρας πόλεως ὕφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἐξακολουθεῖ ὡσαύτως ἀθλιωτάτη, καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ ἦνε ἄλλη, ἀφοῦ οὐδεμία περὶ αὐτῆς ὑπάρχει πρόνοια. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ πάντοτε παραπαύουσα ἢ ἀδρανῆς ἀπέβη κατασκευάσμα ἀχρηστον ἢ ἐπιβλαβές· ἡ ἀστυνομία ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε τελείως, οὐδένα ἐκπληροῦ προορισμόν· ἡ ὄψις τῆς πόλεως ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς εὐπρεπείας καὶ καθαριότητος ἀξιοθρήνητος· ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν ἐλεεινὴ ἀπειλοῦσα τέλειον ἀποκλεισμόν μετὰ τὰς ἐπιχειρούμενας βροχὰς τοῦ χειμῶνος· ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἑλλειψις ἐντελής πάσης διοικητικῆς ἐπιβλέψεως. Ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα τοπικῆς διοικήσεως ζῶμεν ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ καὶ θά ζῶμεν ἀκόμη ἐπὶ μακρόν, ἀπωλέσαμεν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν διάθεσιν τῆς κατακρίσεως, ἀπέναντι ταῦ ἀναλλοίωτον τῆς θέσεως μας καθ' ἧς οὐδὲν δύναται ὁ ἑλεγχος ἢ ἡ κατάκρισις. Ἡρξισαμεν νὰ θέτομεν εἰς ἑαυτοὺς τὸ ἐρώτημα, ἐὰν εἶναι πλέον ἴδιον συνετῶν ἀνθρώπων νὰ ἐμμένωμεν εἰς τὸ ἔργον ὕπερ πρὸς τόσου καιροῦ εἰς μάτην ἐπιτελούμεν· νὰ ἐλέγχωμεν δηλαδὴ τὰ ἀδιόρθωτα καὶ νὰ κατακρίνωμεν τὰ ἀθεράπευτα.

Μεθαύριον Κυριακὴν ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ὁ Μελοδραματικὸς θίασος ὅστις θέλει τέρψει τοὺς παρ' ἡμῖν φιλομούσους κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος τούτου νύκτας. Ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ἀρκετὴ ἐκδηλοῦται διάθεσις εἰς ὑποστήριξιν τῆς κοινῆς ταύτης διασκεδάσεως, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη παρ' ἡμῖν. Τὰ θεαρεῖα ἐζήτηθησαν σχεδὸν ὅλα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἡ Ἑταιρία τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ἀθήνας Σιδηροδρόμου βάλει εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς κατακρίσεως τῆς ἡμετέρας πόλεως ἢ πρὸ καιροῦ ἐμελέτησεν. Ἄν δὲ κατέκτα ἡ ἑταιρία ἔδαφος ἀδέσποτον ἢ ἀχρηστον, τὸ κακὸν ἦθελεν εἶσθαι ἴσως μικρόν, ἀλλὰ νὰ κατακτᾷ ἔδαφος δημιουργημένον ἀντὶ πολλῆς δαπάνης, καὶ προορισμένον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐξυπρέτησιν σπουδαίων κοινωνικῶν σκοπῶν καὶ εἰς θεραπείαν ἀναποφεύκτων ἀναγκῶν τοῦ τόπου, εἶναι χερίστον καὶ ἀξίον νὰ προσελκύσῃ τὴν κοινὴν προσοχὴν καὶ νὰ ἐμποίησιν κοινῶς ἀγανάκτησιν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἀπεφάσισε πρὸ καιροῦ τὴν στρώσιν τῆς ἀρκτικῆς αἰμασίας τῆς ἀπὸ τῆς οἰκίας Μιχαηλίδου καὶ πέραν ἵνα ὁ χώρος αὐτῆς χρησιμευοῦν εἰς ἐπιστάθμευσιν τῶν φορητῶν ἀμασῶν καὶ ὅπως ἐκλειψῇ ἀπ' αὐτῆς ἡ ἀσχημία τῆς εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως ἐπισταθμύσεως τῶν κάρρων. Τὸ λιμενικὸν ταμεῖον ἐδαπάνησεν, ἐκ τοῦ ὑστερήματος τοῦ τόπου ποσὸν σημαντικὸν χάριν τῆς αἰμασίας ταύτης, ἀμα δ' αὕτη ἐπεραιώθη, ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου τὴν κατέλαβε μεταποιήσασα αὐτὴν εἰς σταθμὸν, ἐστάλησαν δὲ τὰ κάρρα νὰ σταθμεύωσι μ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἄλλην ἀκοσμίαν εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως· χωρὶς εἰς τούτῳ νὰ προσθέσωμεν τὴν ἄλλην ζημίαν ἣν ἐπένεγκε τῇ πόλει ἡ μέχρι τῶν μέρους ἐκεῖνου ἐπέκτασις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἥτις ἐχώρησε τὴν ἐμπορικὴν ἡμῶν πόλιν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ὁ τόπος ἠνέχθη τότε τὴν κατάκτισιν ταύτην ἥτις ἐμαρτύρει περὶ τῆς ἡλιθιότητος τῆς ἡμετέρας πόλεως, περὶ τοῦ τοῦ δὲ πεισθῆσαι ἡ ἑταιρία, ἐξηκολούησε τὴν κατὰκτισιν κατὰ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς πόλεως, τοῦ Μεσημβρινοῦ. Μόλις ἐπ' ἐσχάτων ἡ πόλις ἡμῶν ἐπῆξε νέαν εὐρείαν αἰμασίαν πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος αὐτῆς, ἵνα χρησιμεύῃ εἰς ἐκφόρωνσιν καὶ ἐναποταμίευσιν τῶν ὄγκων καὶ ὄχλων ἐμπορευμάτων, οἷον λίθων, κεράμων, λιπασμάτων, φοιράδων κ. τ. λ. καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκφορτῶνται ταῦτα καὶ ἐναποτιθῶνται εἰς τὰς κεντρικὰς αἰμασίας ἡμῶν, πρὸς θλάσθιν τῆς εὐκοσμίας τῆς πόλεως. Καὶ διὰ τούτῳ τὰ ἔργον ἡ πόλις ἐδαπάνησεν ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῆς ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν, πλὴν μόλις καὶ τούτῳ ἐπεραιώθη ἡ ἑταιρία ἐξέτεινε τοὺς ὄγκους τῆς καὶ τὸ κατέλαβε,

ἵνα τὸ χρησιμοποίησῃ ὡς ἕτερον σταθμὸν τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἀπὸ προχθὲς ἐστρώθησαν μέχρι ἐκεῖ μὴ σιδηρὰ ἐλάσματα, ἀφῆρθη ἐκ τῆς πόλεως τὸ νεότευκτον ἔργον καὶ ἐστάλησαν ὅλα τὰ ὄχληρά καὶ δυσώδη ἐμπορεύματα εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόλεως· παρεγγέλθησαν μάλιστα παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐταιρίας, καθ' ἣ μανθάνομεν οἱ ἔμποροι τῶν εἰδῶν τούτων νὰ τὰ ἀρῶσιν ἐκείθεν ἵνα μὴ τοῖς τὰ ρίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Οὕτω ἡ σιδηροδρομικὴ κατάκτισις ἐβόησεν ἤδη μέχρι τῶν ἐργαστασίων τοῦ κ. Μανιάε καὶ ἐκείθεν ἀπληστον ρίπτει βλάβην πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ὅπερ καὶ τούτῳ θά παρεδοθῆ αὐτῇ, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς καταστρεπτικὰς διαθέσεις τῆς Ἑταιρίας οὐδὲν ἀντιτάσσεται, οὔτε ἡ τοῦ τόπου γνώμη, μήτε ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοια τινός, μήτε ἡ Κυβερνητικὴ φροντίς, μήτε ἄλλη τις δύναμις παροῦσα καὶ προνοῦσα. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων τῶν ἐντεταλμένων τὴν περιφροῦνσιν τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως οὐδὲν λόγουμεν, διότι γνωρίζομεν ὅτι δι' αὐτοὺς ἡ ἑταιρία αὕτη εἶναι τὸ μαμόθρεπτον τέκνον των, χάριν τοῦ τοῦ τοῦ πᾶντα εἰς διατεθειμένον νὰ θυσιάσῃ· ἀλλὰ δὲν δύναμεθα ἐξ ἴσου νὰ θεωρήσωμεν καὶ τὴν ἡμετέραν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοιούτων ἢ ἀπευθύνωμεν ἀπὸ τῆς ἐπόμενης ἐρωτήσεως, προσδοκῶντες σαφεῖ ἐπ' αὐτῶν ἀπάντησιν. Πῶς ἢ δὲν εἶναι λιμενικὴ παρουσία αἱ αἰμασίαι ὡς κατασκευάσαμεν, ἐν τίνι δικαιοῦματι καὶ δυνάμει τίτος νόμος ὁ λιμὴν ἡμῶν ἐστερήθη τῆς ἰδιοκτησίας του; Εἶχον εἰδικὸν τινὰ προορισμόν αἱ αἰμασίαι ἐκεῖναι καὶ ἤδη πῶς θέλει οὗτος ἐκπληρωθῆ; Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφασίσασα τὴν κατασκευὴν τῶν αἰμασιῶν καὶ δαπανήσασα δι' αὐτὰς τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, ἐνήργει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ὡς ὑπάλληλος αὐτῆς; Ἐχεῖ ἢ δὲν ἔχει ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ καθήκοντα ἀπέναντι τῆς διαρπαγῆς τῆς ἐταιρίας; Τί ἐπαρῆεν ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς διάσασιν τῶν λιμενικῶν συμφερόντων ἅτινα εἶναι κεκλιμμένα νὰ προστατεύη; Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν κισθῆσται εἰς ἑαυτὴν τὸ θάρρος ν' ἀντιταχθῆ ἔστω καὶ δι' ἀπλῆς διαμαρτυρίας, κατὰ τῶν ἀγωνιζομένων νὰ κερῶνται ἀδίκως καὶ παρανομῶς ἔργα τῆς πόλεως προορισμένα δι' ἄλλον σκοπὸν, καλῶς θά πράξῃ νὰ παραιτηθῆ, ἵνα μὴ χρησιμεύῃ ὡς ψευδομάστις τοῦ μεγαλειτέρου ἐμπαιγμοῦ ὅστις ποτὲ ἐγένετο πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ ἔχουσαν ἀξιώσεις ἐπιτηδεύσεως.

Κὼς τὸ ἐσπέρως ἐβόησεν ἐνταῦθα διὰ τῆς δευτέρας ἀμαξαστοχίας ὁ Πρίγκιψ Διαδόχος τοῦ Σάξ Μάινινγκεν μετὰ τῆς Πριγκιπίσσης συζύγου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀκολουθίας του, παρέμεινε δ' ἐπ' ὀλίγον ὅπου καὶ ἐδεληνησεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀπὸ τούτου ἐπιβιβάσθη εἰς τὸ Ἀυστριακὸν ἀτμόπλοον τῆς γραμμῆς ἀπαρχόμενος εἰς Γερμανίαν. Τὸν ἑλληνομαθῆ καὶ φιλέλληνα Πρίγκιπα, οὐδεμία τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν ὑπεδέχθη κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀφίξεώς του καὶ μόνον τῇ φροντίδι τοῦ κ. Κ. Κέλλερ Προξένου τῆς Γερμανίας ὠδηγήθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον καὶ κατόπιν διὰ πολυκόπου λέμβου ἐπιβιβάσθη τοῦ ἀτμοπλοίου. Ὑπὸ ὄψιν ἔχοντες καὶ τὴν ὑποδεξιῶσιν ἣν ἐκάμαρον πρὸ τινῶν ἡμερῶν τῷ Βασιλεῖ τῆς Δανιμαρκίας ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀπωλέσαμεν καὶ τὴν περὶ τὰς ὑποδοχὰς εἰδικὴν ἡμετέραν δι' ἣν ἐγενόμεθα ἑλλογὴ περιβλήθη.

Προσκαλεῖται ὁ γράψας τὴν ἀγώνιον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Γερμαν Πατρῶν νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ ταμεῖον ὅπως δώσῃ σαφεστέρας πληροφορίας τῶν γραφομένων του εἴτε καὶ ἐμπογράφως, διαθεθαίμενος ὅτι οὐδὲν δυσάρεστον θέλει τῷ συμβῆ ἀπ' ἐναντίας δὲ θέλει τῷ ἐκφρασθῆ ἢ διὰ τὴν ὑπόδειξιν του εὐχαρίστησιν τῶν ἀρμοδίων.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν κατὰ τὴν συνοικίαν Ταμπαχάνα, ἐξεργάγη πυρκαϊά, ἀποτεφρώσασα δύο ἀποθήκας περιεχούσας χόρτον ξηρόν. Αἱ ἀποθήκαι καὶ τὸ χόρτον ἦσαν ἠσφαλισμένοι, ἀντὶ δραχμῶν 4000 εἰς τὴν ἐταιρίαν ἡ α' Ἑνωσις ἢ ἀντιπροσώπει ἐνταῦθα ὁ κ. Κ. Τερζώνης καὶ ἥτις πεποιθὸς μεν θέλει δικαίως ἀποζημιώσῃ τὸν παθόντα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἤλθεν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἐκεῖ γεν. πράκτωρ τῆς ἀνωτέρου ἐταιρίας κ. Μακκῆς,

— Ο Ίεροκήρυξ κ. Ήλιος Βλαχόπουλος δμι-
λίσει την προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ
τοῦ ἀγ. Νικολάου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ λήξασα ἐβδομάς ὑπῆρξε πλουσία εἰς πολ-
λὰς ἀγοροπωλησίας ἐπὶ τοῦ σταφιδοκαρπού. Ἡ
ἀκίνησις ἤ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐπικρατήσασα διελύθη,
αἴφνης καὶ παρ' ἐλπίδα ἀναφανείσης ζήτησεως,
ἥτις ὕψωσε τὰς τιμὰς κατὰ 10—15 δραχμὰς
τὴν χιλιάδα. Οὕτως ἐπωλήθη περὶ τὸ ἑκατομ-
μόριον εἰς τὰς δραχμὰς 156—160, χθὲς δὲ ἐ-
πωλήθησαν 300 χιλιάδες εἰς τὰς δραχ. 165. Ἡ
ἀγορὰ δεικνύεται ζωηρὰ καὶ ἐλπίζεται ἡ ἀναφα-
νεῖσα αὕτη ζήτησις νὰ διαρκέσῃ πρὸς ταχέϊαν
πώλησιν καὶ τοῦ ὑπολειπομένου πράγματος.

Ὁ καρπὸς Πατρῶν διατελεῖ, οὕτως εἰπεῖν, ἐν
παντελεῖ ἀζήτησις, ἐξαιρέσει μίαν καὶ μόνην πρά-
ξεως λαβούσης χώραν εἰς τὰς δραχμ. 175. Τὸ
πλεῖστον μέρος τῆς φετεινῆς παραγωγῆς τῆς πε-
ριφερείας Πατρῶν ὑπολείπεται ἐνταῦθα ἐν ταῖς ἀ-
ποθήκαις ἀγνωστος δὲ φαίνεται ἡ τύχη του διότι
αἱ Ἀγγλικαὶ ἀγοραὶ ἐν αἷς ἰδίως καταναλίσκεται
ὁ Πατρινὸς καρπὸς φαίνονται δὲ μὴ χαλαραὶ πάν-
τως ὁμοῦ ἤσυχτοι, προφανῆς σημεῖον τῆς κρατού-
σης ἀβεβαιότητος.

Αἱ ἐν Γαλλίᾳ ἀγοραὶ ἔδειξαν ἰκανὴν ζωηρότητα
καὶ προθυμίαν εἰς ἀγορὰν πράγματος γενομένων
τινῶν πωλήσεων εἰς τὰ φράγκα 42—43, αἱ
Ἀγγλικαὶ ὁμοῦ φαίνονται ἐφεκτικαὶ αἱ δὲ ἐν
αὐταῖς κρατούσαι τιμαὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς
τὰς ἐνταῦθα κρατούσας τιμὰς ἐπὶ τοῦ σταφιδο-
καρπού.

Μεῖζον τί ἢ ὁ ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων πόνος
παρεκίνησε τὴν ἀ' ἐπὶ τὰ πρόσω» ἐφημερίδα ὅπως
γράψῃ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς τὰ περὶ τοῦ
κ. Ταμίου Πατρῶν. Παριστᾷ ὡς νέον μέτρον τὴν
εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ἐνῶ
ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ εἰσπραξὶς αὕτη πρὸς μὴνῶν
πολλῶν λειτουργεῖ. Ἴσως διὰ τὸν διαφορογρά-
φον εἶναι τοῦτο νέον, πρῶτον ἢ ἡ ἀισθανόμενον
τὸ παλαιὸν τοῦτο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως· κα-
κῶς δὲ ἐπραξεν ὁ αὐτὸς διαφορογράφος ἀναμίζας
ἀνοικίως τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ταμίου, πρὸς ὃν εὐγνω-
μοσύνην ὁμολογοῦσι τὸ πλεῖστον διὰ τὴν ἡπιό-
τητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ προσήναιαν, μετὰ τῶν
μέτρων τῆς Κυβερνήσεως ἄτινα ὡς ὑπάλληλος αὐ-
τῆς ὀφείλει νὰ ἐκτελεῖ. Μήτοι πρὸς χάριν τοῦ
διαφορογράφου ἤθελον νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος
καὶ διὰ τοῦτο ἡπείλει κατὰ τὴν σύλληψίν του,
ὅτι θὰ τοὺς βάλλῃ εἰς τὴν ἀ' ἐπὶ τὰ πρόσω» ἂν
δὲν τὸν ἀπολύσουν;

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν μομφὴν τῆς ἀδίκου εἰσπρά-
ξεως, ἣν ἐμμέσως καὶ ὑπόουλως ἀποδίδωσι διὰ
τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Ταμίαν, καὶ τῆς λαι-
μαργίας τούτου, μὴ ἀρκουμένου εἰς τὸν μισθὸν
του, ὄφειλον πρὶν ἢ γράψωσι τι νὰ φροντίσωσι
καὶ μάθωσιν ὅτι ὁλόκληρος ὁ μισθὸς σχεδὸν δα-
πανᾷται εἰς τὴν μίσθωσιν τοῦ ταμίου. Ἡ ὀλι-
γάρκεια δὲ ἦν συμβουλευούσιν, ἄλλοις δέδοται
καὶ οὐχὶ τῷ διαφορογράφῳ.

Ἄγνοεὶ δὲ οὐδὲ φροντίζει ὅπως ἐντὸς τοῦ ὅρου
τῆς εὐπρεπειᾶς καὶ τῶν περὶ τὸ δημοσιογραφεῖν
κανόνων κανονίζῃ τὰ γραφόμενά του, διότι ἄλ-
λως οὐδέποτε ἤθελε προσπαθῆσθαι νὰ παραστήσῃ
τόσον ἀτόπως, ὡς αἰσχροκερδῆ τὸν κ. Ταμίαν τῆς
πόλεως μας εἰς ὃν καὶ διὰ τὴν καταγωγὴν καὶ
τὴν πολυετῆ ἐθδοκίμον ὑπηρεσίαν του, σεβασμὸς
καὶ ἔπαινος μόνον ὀφείλεται.

Ἐμμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν ἂν ὁ κ. διαφορο-
γράφος τῆς ἀ' ἐπὶ τὰ πρόσω» ὅα ἐπανεῖθῃ ἐπὶ
τοῦ προκειμένου ὡς διαβεβαίωσι, καὶ ἐν τοιαύτῃ
περιπτώσει, λίαν ἀπιθάνῳ ὁμοῦ, θέλωμεν ἐκθέ-
σει πλέον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ αἰτίου τῶν γραφέντων
ὡς καὶ τὰ αἰτία ἅτινα παρεκίνησαν νὰ γραφῶσι
τὰ οὕτω μεροληπτικῶς ἀναγραφέντα.

Εἰς ἀναγνώστης,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς καὶ Οἰκονομικὰς ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

Κοινοποιῶ ὑμῖν ὅτι ὑπὸ τοῦ ταμίου Πατρῶν
κατεστῆθησαν δύο κιβδηλα τραπεζικὰ γραμματίαι
τῆς Τραπέζης Ἡπειροθεσσαλίας τῶν δραχμῶν δύο
εἰς χεῖρας τοῦ Ἀνδρέα Κατσιμετσούλια κατοικοῦ
Φώσταινας τοῦ δήμου Δύμης.

Τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τῶν τραπεζικῶν τού-
των γραμματίων εἶσι τὰ ἑξῆς.

α) Ὁ χάρτης τοῦ κιβδηλοῦ εἶναι σκληρὸς πα-
ρουσιάζον ἐκπλυτον (ξεπλυμένον) χρωματισμὸν
ἐνῶ ὁ τοῦ γνησίου εἶναι μελανός, τοῦτο δὲ μάλ-
λον διακρίνεται ἐν τῷ ἀραβικῷ ἀριθμῷ 2 τῷ ἐν
τέσσαροι γωνίαις ἐκτετυπωμένῳ.

β) Οἱ ἀριθμοὶ τῆς σειρᾶς καὶ τοῦ αὐξήσαντος ἀ-
ριθμοῦ εἶσι κακῶς καὶ ἀτάκτως ἐκτετυπωμένοι,
τούτέστι δὲν εἶναι εὐθύγραμμοι πρὸς τὸ Σ. τὸ ἐπὶ-
λοῦν τὴν σειρὰν, ἀλλ' ἀνώμαλοι, ἄνισοι καὶ πα-
χύτεροι τῶν τοῦ γνησίου, ὅπερ προδίδει, ὅτι ἡ τύ-
πωσις ἐγένετο μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ὅλου μέ-
λανος χρωματισμοῦ τοῦ γραμματίου.

γ) Ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Συνεδρίου
ἐν τῷ κιβδηλῷ διαφέρει ἰδίως ἐν τῇ ἐνωτικῇ γραμ-
μῇ, ἥτις συμπλέκει τὰ ἀρχικὰ γράμματα ΜΑΠ.
τοῦ ὀνοματεπωνύμου Μ. Πετροπούλου, ἐκ τῆς πα-
ραβολῆς δὲ τοῦ κιβδηλοῦ πρὸς τὸ γνήσιον κατα-
φαίνεται πληρέστερον ἡ διαφορὰ αὕτη.

δ) Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἐρμού ὑπάρχουσι καὶ
διακριτικὰ γνωρίσματα, ὅτι τὸ ἀνω χεῖλος τοῦ
μὲν γνησίου εἶναι σκοτεινὸν τοῦ δὲ κιβδηλοῦ φω-
τεινόν, ἡ ἔκφρασις τῆς κεφαλῆς τοῦ γνησίου εἶναι
ἰσάρὰ καὶ γλυκεῖα, ἡ δὲ τῆς τοῦ κιβδηλοῦ σκαιά
τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς
Ἀθηνᾶς καὶ τὰς διαφορὰς ταύτας δύναται τις νὰ
ἀναγνωρίσῃ τελειότερον διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ
φακοῦ δι' οὗ καταφαίνεται καὶ ἡ μεγίστη διαφορὰ
τοῦ ὅλου γνησίου κερματικοῦ πρὸς τὸ κιβδηλον.

Καὶ ἡ ὀπισθία ὄψις τῶν κιβδηλῶν γραμματίων
ἔχει τὰ διακριτικὰ τῆς γνωρίσματα.

α) Αἱ ἐν αὐτῇ σημειούμεναι ποινικαὶ διατάξεις
τοῦ σχετικοῦ νόμου φέρουσι γράμματα δυσανά-
γνωστα καὶ κακῶς ἐκτετυπωμένα.

β) Οἱ ἀριθμοὶ τῆς σειρᾶς καὶ τοῦ αὐξήσαντος ἀ-
ριθμοῦ εἶσι μεγαλύτεροι τῶν γνησίων, τὸ δὲ στοι-
χεῖον Σ. κυρτὸν καὶ ὀλίγον ἀπέχον περισσώτερον
ἐκείνου ὅπερ εὐρηται εἰς ὅλα τὰ γνήσια γραμματίαι.

γ) Τὸ εἰς τὰς 4. γωνίας τῆς ὄψεως ταύτης καὶ
κάτωθι τοῦ ἀριθμοῦ 2 ὀλογράφως τεθειμένον
«δραχμαῖ» εἶναι ἐπίσης κακῶς ἐκτετυπωμένον,
τὸ δὲ γράμμα X εἶναι ὅλως δυσδιάκριτον ὡς ἐκ
τῆς κακῆς χαράξεώς του.

Προκαλῶ τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ
νὰ κατάρχητε τὰ παρουσιασθησόμενα κιβδηλα
γραμματίαι καὶ παραπέμπητε ταῦτα εἰς τὴν ἀρ-
μοδίαν δικαστικὴν ἀρχήν.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Γ. Σ. Κόλιας

— Τὸ γνωστὸν διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν, τὴν
πληθὺν τῶν παντοειδῶν ὀπωροφόρων δένδρων
καὶ τὰς πλουσιοπαρόχους προσόδους του, περιβό-
λιον τῶν κληρονόμων Π. Χαλκιοπούλου, τὸ κεί-
μενον ἐγγὺς τῶν ὑψηλῶν ἄλωνίων παρὰ τὴν Ἐ-
παυλίαν Βουδ, ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλει-
στηριασμὸν τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 29 Ὀκτωμ-
βρίου ε. ε. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κ. Χρη-
στοπούλου. Ἐἶναι ἔκτασεως στρεμμάτων 22, πε-
ριέχει 2000 ὀπωροφόρα δένδρα ἀποφέροντα τοὺς
εὐγενεστέρους καρπούς, δύναται νὰ καταστή ὡς
ἐκ τῆς μαγευτικῆς θέσεως ἐν ἣ κεῖται ἡ ὠραιότερα
ἐξοικητὴ Ἐπαυλίας, καὶ τὸ σπουδαιότερον, ν' ἀποφέ-
ρῃ μεγάλα κέρδη, μεταβαλλόμενον εἰς οἰκόπεδα,
καθὸ περιληφθὲν εἰς τὸ τελευταῖον σχεδὸν τῆς πό-
λεως. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γείνωσιν ἀγορασταὶ ἄς
προσέλθωσι νὰ πλειοδοτήσωσιν. Ἡ εὐκαιρία εἶνε
μοναδική.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ὑποφαινομένη πτυχιούχος πρώτης τά-
ξεως μὲ τὸν βαθμὸν ἀρίστα ἐν πᾶσι διδά-
σκαλος τῶν ἐργοχειρῶν τῆς παρο-
τρύνσει πολλῶν γονέων ἀπεράσιτα ὅπως ἰ-
δρῶσω ἐνταῦθα καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, κειμένην
πλησίον τοῦ ναοῦ τῆς Παντανάσσης ἴδιον ἐκ-
παιδευτήριον θηλέων, ἐν τῷ ὁποίῳ θέλωσι
διδάσκεσθαι τὰ ἐργόχειρα ἀπὸ τῶν ἀσπρε-
ρούχων μέχρι τῶν τῆς πολυτελείας, καὶ τὰ
στοιχειώδη ἐν ταῦτῳ γράμματα.

Διὸ γνωρίζουσα τοῦτο πρὸς τὸ σεβαστὸν
κοινὸν τῆς πόλεως, παρακαλῶ τοὺς ἐπιθυ-
μούντας ἐκ τῶν γονέων νὰ δώσωσι τοιαύτην
παιδείωσιν εἰς τὰ θυγάτρια αὐτῶν ὅπως φέρω-
σι τοῦτα εἰς ἐγγραφὴν ἀπὸ τῆς ἀ. τοῦ προ-
σεχοῦς μηνὸς Νοεμβρίου. Τὰ διδάκτρα ἔσυν-
ται μετρίωτα καὶ προπληρωτέα κατὰ
μῆνα.

Ἐν Πάτραις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1888

Ἡ πτυχιούχος διδάσκαλος τῶν ἐργοχειρῶν
ΙΩΑΝΝΑ Μ. ΡΑΖΗ

Σ. Σ. Ἡ ἀνωτέρω κ. Ἰωάννα Ραζῆ, γνωστὴ
εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἐκ τῆς εὐδοκίμου διδασκα-
λίας τῆς ὡς διδασκάλου τῶν ἐργοχειρῶν παρὰ τῷ
Στρουμπεῖῳ Παρθεναγωγεῖῳ ἐπὶ διετίαν ὄλην εἶναι
ἀξία τῶν συγχαρητηρίων ἡμῶν διότι κατὰ πρῶ-
την φορὰν εἰσάγει μετὰ τῆς καθ' ἡμᾶς κοινω-
νίας τὸ χρησιμώτερον καὶ πρακτικώτερον ἐκπαι-
δευτικὸν καθίδρυμα τῶν θηλέων, καὶ φρονόμε-
νοι ὅτι οἱ γονεῖς πρὸς τὸ ἴδιον ἡμῶν συμφέρον ὀφεί-
λομεν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ
ἐνθαρρύνωμεν αὐτὴν εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιχείρησιν,
ἐξ ἧς θέλωμεν ἔχει θυγατέρας χρησίμους εἰς τὸν
οἰκογενειακὸν βίον καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ
οὐχὶ ἡμιμαθεῖς καὶ σχολαστικὰς λογιστικῆ-
τας, ἀπροσφόρους ὅλως εἰς τὸν προορισμὸν τῆς
γυναικὸς ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ μάλιστα τῆς Ἑλληνίδος.

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μοναδικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα Περιοδικόν.
Κατ' Ἀγγλικὸν καὶ Ἀμερικανικὸν σύστημα
Ἑθνηνία πρωτοφανής.
Μία δραχμὴ μόνον τὸ ἔτος.—Γλῆ ἔκτακτος.
Σκοπὸν ἔχει:

Τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς εἰς τὰ θαυμάσια τῆς Ἐ-
πισταμονικῆς γνώσεως. — Οἱ βουλομένοι νὰ γέ-
νωσι συνδρομηταί, ἀρκεῖ νὰ δηλώσωσι πρὸς τὴν ἐν
Ἀθήναις διεύθυνσιν τοῦ Ἐθαυμασίου Κόσμου τὸ
ἑαυτῶν ὄνομα καὶ ἀμέσως ἀποστέλλεται τὸ φύλλον.

Ὁ ἐνταῦθα ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ τελειόφοιτος
τῆς φιλολογίας κ. Ἀνδρέας Θεοδοσίου δηλοῖ ὅτι
δέχεται ἰδιαιτέρας προγυμνάσεις καὶ παραδόσεις
Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον ἐν τῇ οἰκίᾳ του κει-
μένη πλησίον τῆς Παντανάσσης ἀπέναντι τῆς οἰ-
κίας τοῦ κ. Φιλοπούλου.

Ὁ κ. Βασίλειος Καρανασόπουλος ὀδοντοίατρος
μετώκησε καὶ μετεφέρθη ἀπέναντι τοῦ καταστή-
ματος τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Χ. Λιάλιου εἰς οἰκίαν
χῆρας Γ. Πράττικα.

Διδάσκαλος (Instituteur) διδάσκων ἀρι-
στα τὴν Γαλλικὴν διαθέτει ὥρας πρὸς παρῶ-
δουσι μαθημάτων ἢ συνομιλίαν.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ
παρὰ τῷ κ. Ὁδ. Μπαρμπάρεσσῳ.